

skulde oprettes et nyt, naar de blot ikke kom ned under det fastsatte Minimum.

Jeg kan endelig ikke stemme for Forslaget af en tredje Grund, og det er den, at det bryder det Princip, som Lønningsreformen af 1899 var bygget over, at Kommunerne skulde betale Begyndelseslønnen og Staten Alderstilløget. Man kan gerne sige, at det kun er et midlertidigt Tillæg, Staten giver, men vi vide af Erfaring, at naar Staten først har begyndt at give Tilskud, er det næsten ikke til at slippe for det igen. Enhver Kommune vil nemlig kunne sige, at Tilløget er givet under den Forudsætning, at Staten betaler det halve, og man er saa kommen ind paa et Skraaplan, hvor det vil være umuligt at standse, før man naar den anden Ende af Skraaplanet, og Staten kommer til at betale en større eller mindre Del af Begyndelseslønnen Landet over. Det vilde være aldeles umuligt og uretfærdigt at forlange, at de Kommuner, der i mange Aar have betalt anstændige Lærerlønninger, ikke alene skulle vedblive at betale disse, men desuden betale Penge ind i Statskassen til at hjælpe paa Begyndelseslønnen i andre Kommuner, og da navnlig naar det ikke er sikkert, at det er til de fattige og trængende Kommuner, Staten vil komme til at betale en Del af Lærerlønnen. De lave Lønninger, som Lærerne oppebære, staa ikke i noget konstant Forhold til Kommunernes Velstand og økonomiske Kaar. Det beror paa Sindelaget lige som at spille med paa Seksen. Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds ikke har noget imod, at vi glide mere og mere over mod, at Folkeskolen bliver Statsskole, det er vel det Ideal, det ærede Medlem stiler efter at naa, men jeg vilde nødig, at vor Folkeskole skulde miste det Præg, den nu har af at være Folkeskole, saa at Befolkningen selv er fuldt interesseret i Skolevæsenet og ogsaa selv betaler en vis Del af Lærernes Løn.

Kommunerne kunne godt betale Begyndelseslønnen, ogsaa naar den bliver forhøjet, saa den bliver anstændig. Det er ikke Lærerlønningerne, der have forøget de kommunale Udgifter paa Landet. Der er den Mærkelighed, at medens i de sidste 20 Aar Lønningerne lige fra Hyrdedreng op til Generaldirektør for Statsbanerne ere blevne forhøjede flere Gange og mange Steder ere blevne fordoblede, er Lærernes Begyndelsesløn i Stedet for at være stigende i de samme Aar stadig synkende, dels paa Grund af Kapitelstaksternes Dalen,

og dels fordi man under Vakancer af og til har faaet Lov til at beklippe de Lærerlønninger, der være nogenlunde antagelige. Jeg kan som Eksempel anføre det Embede, jeg sidder inde med for Tiden. Da jeg blev konstitueret i det for 30 Aar siden, var det reguleret til 1,516 Kr. og den Gang et af de bedste i Provstiet. Da det sidst blev reguleret, blev det reguleret til 1,043, og det var hver Øre, det var værd da. Det har sin Grund først i, at der blev bygget en ny Skole i Skoledistriktet, og man fik da Lov til at tage 200 Kr. af Lønningen ved Jeksen Skole, og dernæst i de synkende Kapitelstakster. Da saa Kapitelstaksterne vare naaede saa langt ned, som de paa nogen mulig Maade kunde, blev Begyndelseslønnen for Lærerne fastslaaet. Derfor have Lærerne ingen Fordel haft af den Opgang, der har været i Landbruget i Tiden siden 1899, da Begyndelseslønnen blev fastsat, den følger ikke mere paa Landet med Tiden op og ned, saaledes som da man havde Kapitelstaksterne.

Jeg skal slutte med at fraraade at stemme for den foreslaaede Anmærkning. Den vil ikke føre os et eneste Hanefjed hen imod en tilfredsstillende Løsning af den Lønningsreform, der er Tale om. Den vil tværtimod forkludre Spørgsmaalet, skabe Misundelse og Utilfredshed blandt de Lærere, der sidde med lave Lønninger, men dog ikke faa noget Tillæg, overfor de Lærere, der have højere Løn, men dog faa Tillæg. Nej, lad os saa hellere vente. Have Lærerne ventet saa længe, kunne de vente Dyrehavstiden med, og det er bedre at faa en Reform, som alle kunne være tilfredse med, end saadant noget, der hjælper i Flæng.

Sabroe: Nu fik vi at vide, hvad Lærerne mene, og vi fik at vide, hvilken Anskuelse det ærede Medlem for Skjolddelev (J. Nielsen) nærer om vore Sogneraad og vore Kommunalbestyrelser i Almindelighed. Han har en saa afgjort Mistillid til det demokratiske Tankesæt ude i Kommunalbestyrelserne — og det maa vel særlig være hos Kommunalbestyrelserne paa Landet —, at han forudsætter, at selv om denne Ændring blev vedtagen, vilde man ikke benytte sig af denne Løjlighed til at forhøje Lærernes Løn. Jeg har en modsat Opfattelse. Jeg tror, at selv om der er adskillige Kommunalbestyrelser, der ikke ere begejstrede for at forhøje Lærerlønningerne, vil den offentlige Mening tvinge dem, der ere langsomme i Vendin-